

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

7 юли 2022 година*

„Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Връчване на документи — Регламент (ЕО) № 1393/2007 — Член 8, параграф 1 — Едноседмичен срок за упражняване на правото на отказ от приемане на документ — Разпореждане за принудително изпълнение, постановено в една държава членка и връчено в друга държава членка само на езика на първата държава членка — Правна уредба на първата държава членка, предвиждаща осемдневен срок за подаване на възражение срещу това разпореждане — Срок за възражение, който започва да тече от същия момент като срока, предвиден за упражняване на правото на отказ от приемане на документ — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на ефективни правни средства за защита“

По дело C-7/21

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bezirksgericht Bleiburg (Районен съд Блайбург, Австрия) с акт от 6 ноември 2020 г., постъпил в Съда на 8 януари 2021 г., в рамките на производство по дело

LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG

срещу

СВ,

DF,

GH,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: С. Lycourgos, председател на състава, S. Rodin, J.-C. Bonichot, L.S. Rossi и O. Spineanu-Matei (докладчик), съдии,

генерален адвокат: P. Pikamäe,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: немски.

като има предвид становищата, представени:

- за LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG, CB, DF и GH, от M. Erman, R. Grilc, S. Grilc, J. J. Janezic, M. Ranc, G. Schmidt, M. Škof и R. Vouk, Rechtsanwälte,
- за словенското правителство, от A. Vran, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от H. Krämer и S. Noë, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 10 март 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 18, първа алинея ДФЕС, член 8 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 2007 г., стр. 79) и членове 36 и 39 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1) във връзка с член 47 от Хартата на основните на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) и член 4, параграф 3 ДЕС.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между LKW Walter Internationale Transportorganisation AG, от една страна, и CB, DF и GH, от друга страна, относно искане за обезщетение във връзка с тяхната отговорност в качеството им на адвокати поради неподаване в определения срок на възражение срещу разпореждане за принудително изпълнение, постановено от словенски съд.

Правото на Съюза

- 3 Съображения 2, 10 и 12 от Регламент № 1393/2007 гласят:
 - „(2) Правилното функциониране на вътрешния пазар изисква подобряване и ускоряване на предаването на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела за връчване от една от държавите членки в друга.

[...]

 - (10) За да се гарантира ефективността на настоящия регламент, възможността за отказ за връчване на документи следва да се ограничи до изключителни случаи.

[...]

(12) Получаващият орган следва да уведоми адресата писмено чрез формуляр-образец, че може да откаже да приеме документа, който следва да се връчи, в момента на самото връчване или като го върне на получаващия орган в едноседмичен срок, ако документът не е нито на език, който разбира, нито на официалния език или на един от официалните езици на мястото на връчването. Това правило важи и за последващо връчване, след като адресатът вече е упражнил правото си на отказ. Тези отнасящи се до отказа правила следва да се прилагат и при връчване чрез дипломатически или консулски представителства, връчване чрез пощенска услуга и пряко връчване. Следва да се приеме за установено, че връчването на документ, за който е налице отказ, може да бъде повторено, като на адресата се връчи превод на документа“.

4 Член 5 от този регламент, озаглавен „Превод на документи“, предвижда:

„1. Заявителят се уведомява от предаващия орган, до който той отправя документа с цел неговото предаване, че адресатът може да откаже да го приеме, ако той не е на един от езиците, предвидени в член 8.

2. Заявителят поема всички разходи по превода преди предаването на документа, без това да засяга евентуални последващи решения на съда или на компетентния орган относно присъждането на такива разходи“.

5 Член 8 от посочения регламент, който е част от глава II, раздел 1, озаглавен „Отказ от приемане на документ“, гласи:

„1. Получаващият орган информира адресата посредством формуляр-образец, даден в приложение II, че може да откаже да приеме документа, който трябва да се връчи, по време на самото връчване или връщайки документа на получаващия орган в срок една седмица, ако не е написан или не е преведен на един от следните езици:

а) език, който адресатът разбира или;

б) официалния език на държавата членка адресат, или, при наличие на няколко официални езици в тази държава членка, официалния език или един от официалните езици на мястото, където трябва да се осъществи връчването.

2. случай че получаващият орган е уведомен, че адресатът отказва да получи документа в съответствие с параграф 1, той незабавно уведомява предаващия орган [...] и връща молбата и документите, за които е поискан превод.

3. Ако адресатът откаже да приеме документа в съответствие с параграф 1, порочите на връчването могат да бъдат отстранени, като документът бъде връчен на адресата съобразно разпоредбите на настоящия регламент, придружен от превод на език, определен в параграф 1. В такъв случай за дата на връчването на документа се смята датата, на която документът, придружен от превода, е връчен в съответствие със законодателството на държавата членка адресат. Когато обаче, съгласно законодателството на дадена държава членка, документът трябва да се връчи в рамките на определен период, датата, която се взема предвид по отношение на заявителя, е датата на връчването на първоначалния документ, определена в съответствие с член 9, параграф 2.

4. Параграфи 1, 2 и 3 се прилагат и за начините на предаване и връчване на съдебни документи, предвидени в раздел 2.

5. За целите на параграф 1 [...] органът или лицето, когато връчването се извършва съгласно член 14, [информира] адресата, че може да откаже да приеме документа и че всеки отказан документ следва да се изпрати на тези представителства или съответно органи или лица“.

6 Член 14 от същия регламент, който се намира в глава II, раздел 2, озаглавен „Връчване чрез пощенски услуги“, предвижда:

„Всяка държава членка е свободна да извършва връчване на съдебни документи пряко чрез пощенски услуги на лица, пребиваващи в друга държава членка, посредством препоръчано писмо с обратна разписка или друга равностойна услуга“.

7 Съдържащият се в приложение II към Регламент № 1393/2007 формуляр-образец, озаглавен „Информация за адресата относно правото на отказ да приеме документ“, съдържа следната бележка на вниманието на адресата на документа:

„Можете да откажете да приемете документа, ако не е написан или придружен от превод на някой от езиците, които разбирате, на официалния език или на един от официалните езици на мястото на връчването.

Ако желаете да упражните това си право, трябва да откажете да приемете документа по време на самото връчване направо на връчващото документа лице или да го върнете в едноседмичен срок на посочения по-долу адрес, като заявите, че отказвате да го приемете“.

8 Този формуляр-образец съдържа и част, озаглавена „Декларация на адресата“, която последният, в случай че откаже да приеме съответния документ, е поканен да подпише и попълва графата, съответстваща на официалния език (езици) на Съюза, който той разбира. Тази част има следното съдържание:

„Отказвам да приема приложения документ, защото не е написан или придружен от превод на някой от езиците, които разбирам, на официалния език или на един от официалните езици на мястото на връчването.

Разбирам следния(те) език(ци):

[...]“.

9 Регламент № 1393/2007 е отменен с Регламент (ЕС) 2020/1784 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2020 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) (ОВ L 405, 2020 г., стр. 40), приложим от 1 юли 2022 г. Като се има предвид обаче моментът на настъпване на фактите в основата на спора в главното производство, преюдициалното запитване трябва да се разгледа с оглед на Регламент № 1393/2007.

Националното право

Австрийското право

- 10 Член 1295, параграф 1 от Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch (Общ граждански кодекс, наричан по-нататък „ABGB“) предвижда:

„Всеки може да поиска поправка на вредата от лицето, което виновно я е причинило; вредата може да е причинена от неизпълнение на договорно задължение или да няма връзка с договор“.

- 11 Съгласно член 1299 от ABGB:

„Всеки, който публично упражнява дейност, занаят, професия или занятие или който свободно се заема с изпълнение на задача, изискваща специални познания или изключително усърдие, показва по този начин, че притежава необходимото усърдие и изключителните познания, които се изискват, и поради това носи отговорност, ако последните не са налице. Ако обаче лицето, което му е поверило задачата, е знаело за неговата неопитност или е можело, като прояви обикновено внимание, да узнае за нея, то носи отговорността за отклоняването му от поетите задължения“.

- 12 Съгласно член 1300 от ABGB:

„Експертът носи отговорност и когато поради грешка и срещу заплащане даде увреждащ съвет в областта на занаята или науката, които са негова специалност. Освен в този случай съветникът носи отговорност само за съзнателно причинените на друго лице вреди, в резултат от дадения от него съвет“.

Словенското право

- 13 Член 9 от Zakon o izvršbi in zavarovanju (Закон за изпълнителните производства, Uradni list RS, n° 3/07) в редакцията му, приложима към спора по главното производство (наричан по-нататък „ZIZ“), е озаглавен „Правни средства за защита и териториална компетентност на въззивния съд в областта на изпълнението въз основа на автентичен документ“. Този член гласи:

„Разпореждане, постановено от първоинстанционен съд, подлежи на обжалване, освен ако в закон не е предвидено друго.

Длъжникът може да оспори с възражение разпореждането за принудително изпълнение, с което се уважава искането.

Жалбата и възражението се подават в срок от осем дни, считано от връчването на разпореждането на първоинстанционния съд, освен ако в закон не е предвидено друго.

Препис от подадената своевременно и допусната жалба се връчва на насрещната страна за отговор, ако ѝ е било връчено и разпореждането на първоинстанционния съд, предмет на обжалване.

Определението, с което съдът се произнася по възражението, подлежи на обжалване.

Жалбата и възражението не спират изпълнението, освен ако в закон не е предвидено друго.

Решението, с което съдът се произнася по жалбата, е окончателно.

[...]“.

- 14 Съгласно член 53 от ZIZ, озаглавен „Възражението като единствено правно средство за защита на длъжника“:

„Длъжникът може да подаде възражение срещу разпореждането за принудително изпълнение, постановено по искане за допускане на принудително изпълнение, освен ако не оспорва само решението по съдебните разноски.

Възражението се мотивира. Във възражението длъжникът посочва фактите, на които основава възражението си, и представя доказателствата, като в противен случай се счита, че възражението не е мотивирано“.

- 15 Член 61 от ZIZ, озаглавен „Възражение срещу разпореждането, издадено въз основа на автентичен документ“, предвижда:

„Възражението срещу разпореждане за принудително изпълнение, постановено въз основа на автентичен документ, се урежда от разпоредбите на членове 53 и 54 от настоящия закон [...].

Ако с възражението, посочено в предходния параграф, се оспорва частта от разпореждането за принудително изпълнение, в която на длъжника се разпорежда да плати задължението, възражението е мотивирано по този въпрос, ако длъжникът изложи фактите, на които основава възражението си, и представи доказателства в подкрепа на посочените във възражението обстоятелства.

[...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 16 Ищецът в главното производство е дружество, вписано в австрийския търговски регистър, което извършва дейност в областта на международния превоз на стоки.
- 17 На 30 октомври 2019 г. Okrajno sodišče v Ljubljani (Районен съд Любляна, Словения) връчва по пощата на ищеца в главното производство разпореждане за принудително изпълнение, постановено по молба на Transport Gaj d.o.o., с което разпорежда заповед за вземания на ищеца в главното производство срещу различни словенски дружества с цел събиране на сумата от 17 610 EUR (наричано по-нататък „разглежданото разпореждане“). Разпореждането е постановено в неприсъствено производство въз основа на автентични документи, а именно фактури, без да е получено становището на ищеца в главното производство.
- 18 Посоченото разпореждане е получено в правния отдел на ищеца в главното производство по вътрешна поща едва на 4 ноември 2019 г. На 5 ноември 2019 г., след размяна на информация между ищеца и ответниците по главното производство, които са съдружници в адвокатско дружество със седалище в Клагенфурт (Австрия), за естеството и последиците на разглежданото разпореждане ищецът в главното производство иска от тях да изготвят възражение срещу това разпореждане. Сред документите, които е предал на ответниците в главното производство, е фотокопието на плика, показващ, че ищецът в главното производство в действителност е получил посоченото разпореждане на 30 октомври 2019 г.

- 19 На 11 ноември 2019 г. ответниците в главното производство подават пред *Okraino sodišče v Ljubljani* (Районен съд Любляна) мотивирано възражение срещу разглежданото разпореждане. Те заплащат и изисканата от този съд съдебна такса в размер на 55 EUR.
- 20 С решение от 10 декември 2019 г. посоченият съд отхвърля възражението като просрочено, тъй като е подадено повече от осем дни след връчването на разглежданото разпореждане.
- 21 Ответниците в главното производство обжалват това решение от името на ищеца в главното производство пред *Višje sodišče v Mariboru* (Апелативен съд Марибор, Словения). В подкрепа на жалбата си те по-специално повдигат възражение за противоконституционност на осемдневния срок за подаване на възражение, с мотива че толкова кратък срок не е съвместим с правото на Съюза. Те изтъкват също, че разглежданото разпореждане не е било връчено в съответствие с Регламент № 1393/2007, по-специално поради това че не е в съответствие с член 8 от този регламент и не е било връчено чрез получаващия орган по смисъла на член 2 от него.
- 22 Тъй като *Višje sodišče v Mariboru* (Апелативен съд Марибор) отхвърля жалбата на ответниците в главното производство, разглежданото разпореждане влиза в сила и става изпълняемо. Въз основа на това разпореждане ищецът в главното производство плаща изцяло посочена в него сума.
- 23 Вследствие на тези производства ищецът в главното производство предявява пред *Bezirksgericht Bleiburg* (Районен съд Блайбург, Австрия), запитващата юрисдикция, иск за отговорност срещу ответниците в главното производство поради отхвърлянето от словенските съдилища на възражението срещу разглежданото разпореждане като просрочено, като на това основание иска те да бъдат осъдени да заплатят сумата от 22 168,09 EUR, съответстваща на сумата, платена въз основа на разглежданото разпореждане, заедно с лихвите и съдебните разноски.
- 24 На 10 юли 2020 г. този съд издава срещу ответниците в главното производство заповед за плащане в размер на исканата сума.
- 25 Те подават възражение срещу тази заповед пред същия съд, като по същество поддържат, че предвиденият в ZIZ осемдневен срок за подаване на възражение срещу акт като разглежданото разпореждане не е в съответствие нито с членове 36 и 39 от Регламент № 1215/2012, нито с член 8 и член 19, параграф 4 от Регламент № 1393/2007, нито с член 18, първа алинея ДФЕС и член 47 от Хартата и следователно, ако словенските съдилища бяха приложили правилно тези разпоредби, възражението срещу разглежданото разпореждане нямаше да бъде отхвърлено като просрочено.
- 26 Запитващата юрисдикция посочва, че във връзка с възражението, с което е сезирана, е длъжна да провери дали са изпълнени условията за ангажиране на отговорността на ответниците в главното производство на основание член 1295 и сл. от ABGB, по-специално дали твърдяната от ищеца в главното производство вреда произтича от виновно поведение, за което те носят отговорност. Според тази юрисдикция, като се имат предвид посочените от ответниците по главното производство доводи, проверката изисква тълкуване, от една страна, на някои разпоредби от Регламент № 1393/2007, доколкото спорът по главното производство се отнася до връчването на съдебен документ, и от друга страна, от Регламент № 1215/2012, тъй като въпросът за изискването за своевременно съобщаване на документа за образуване на производството също е основен в спора.

- 27 Според запитващата юрисдикция предвиденият от ZIZ осемдневен срок за подаване на възражение срещу разпореждане за принудително изпълнение, постановено в бързо заповедно производство, образувано по електронен път, единствено въз основа на твърденията на молителя за наличие на автентичен документ, например фактура, и без искането освен това да се основава на окончателно и изпълняемо решение, би могъл да доведе до опасността ответникът да не е в състояние да подаде своевременно мотивирано възражение срещу такова разпореждане. В подкрепа на становището си посочената юрисдикция се позовава на делото, по което е постановено решение от 13 септември 2018 г., *Profi Credit Polska (C-176/17, EU:C:2018:711)*, в което Съдът приема, че срок от четиринадесет дни не е съвместим с правото на ефективни правни средства за защита, доколкото създава немалък риск потребителят да не може да подаде в този срок възражение срещу заповед за плащане.
- 28 Макар за разлика от делото, по което е постановено това решение, отнасящо се до производство между предприятие и потребител във връзка с заповед за плащане, издадена въз основа на запис на заповед, настоящият спор да е между две предприятия, това не променя факта, че опасността от превишаване на срока, взета предвид от Съда в посоченото решение, би била налице в още по-голяма степен, когато ответникът е установен в друга държава членка, както е в случая. Поради това запитващата юрисдикция счита, че предвиденият в ZIZ осемдневен срок би могъл да се окаже в противоречие с членове 36 и 39 от Регламент № 1215/2012 във връзка с член 47 от Хартата.
- 29 Що се отнася до тълкуването на член 8 от Регламент № 1393/2007, запитващата юрисдикция иска да установи от кой момент започва да тече предвиденият от ZIZ осемдневен срок за подаване на възражение срещу връчен документ на език, различен от този, за който се предполага, че се разбира от адресата, какъвто е настоящият случай. В това отношение тя счита, че за да се провери дали правото на обжалване е упражнено в срока, указан от законодателството на държавата членка на органа, издал документа, който трябва да се връчи, следва да се изчака изтичането на едномесечния срок, за да се упражни правото да се откаже приемането на този документ.
- 30 Тази юрисдикция изразява съмнения и относно съвместимостта с член 18 ДФЕС на разпоредбите на ZIZ, уреждащи срока за подаване на възражение срещу разпореждане за принудително изпълнение, доколкото подобна правна уредба засяга в по-голяма степен установените в други държави членки ответници, които са принудени да предприемат допълнителни действия, свързани с превода на връчените документи.
- 31 При тези условия *Bezirksgericht Bleiburg* (Районен съд Блайбург) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1. Следва ли членове 36 и 39 от Регламент [№ 1215/2012] във връзка с член 47 от [Хартата], както и принципа за ефективност и равностойност (принцип на лоялното сътрудничество съгласно член 4, параграф 3 ДЕС) да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба на държава членка, която предвижда като единственото правно средство за защита срещу разпореждане за пристъпване към принудително изпълнение, издадено от съда без провеждане на предварително състезателно производство и без изпълнително основание, основаващо се единствено на твърденията на молителя, възражението, което трябва да бъде подадено в срок от осем дни на езика на тази държава членка дори ако разпореждането за принудително

изпълнение се връчва в друга държава членка на език, който получателят не разбира, като в случай че възражението е подадено в срок от дванадесет дни, то се отхвърля като просрочено?

2. Следва ли член 8 от Регламент [№ 1393/2007] във връзка с принципа на ефективност и равностойност да се тълкува в смисъл, че не допуска национална мярка, която предвижда, че с връчването на формуляра от приложение II с информация за получателя относно правото му да откаже приемане в срок от една седмица, едновременно започва да тече и срокът за упражняване на предвиденото право на защита срещу едновременно връченото разпореждане за принудително изпълнение, за което е предвиден срок от осем дни?
3. Следва ли член 18, първа алинея [ДФЕС] да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба на държава членка, която предвижда срещу разпореждането за принудително изпълнение да бъде подадено възражение, което трябва да е мотивирано и подадено в срок от осем дни, и този срок се прилага и ако получателят на разпореждането за принудително изпълнение е със седалище в друга държава членка и разпореждането за принудително изпълнение не е изготвено нито на официалния език на държавата членка, в която то се връчва, нито на език, който получателят на разпореждането разбира?“.

По преюдициалните въпроси

По втория въпрос

- 32 С втория си въпрос, който следва да се разгледа на първо място, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 във връзка с член 47 от Хартата трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държавата членка на органа, издал документ, който трябва да се връчи, съгласно която началният момент на посочения в член 8, параграф 1 едноседмичен срок, в който адресатът на такъв документ може да откаже да го приеме на някое от предвидените в тази разпоредба основания, съвпада с началото на срока за обжалване в тази държава членка на посочения документ.
- 33 В самото начало следва да се припомни, що се отнася до тълкуването на разпоредба от правото на Съюза, че съгласно постоянната съдебна практика следва да се имат предвид не само текстът ѝ, но и нейният контекст и целите на правната уредба, от която тя е част (решение от 10 юни 2021 г., KRONE — Verlag, C-65/20, EU:C:2021:471, т. 25 и цитираната съдебна практика).
- 34 Както следва от текста на член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007, тази разпоредба предвижда възможността адресатът на връчвания документ да откаже на приеме същия, ако той не е написан или не е преведен на език, който адресатът разбира, или на официалния език на държавата членка адресат или, при наличие на няколко официални езици в тази държава членка, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където трябва да се осъществи връчването, езици, които адресатът трябва да владее.

- 35 Тази възможност, да се откаже приемането на връчвания документ, представлява право на адресата на този документ (решение от 6 септември 2018 г., *Catlin Europe*, C-21/17, EU:C:2018:675, т. 32 и цитираната съдебна практика). Този адресат може да упражни това право или в момента на връчването на документа, или в едноседмичен срок, при условие че в този срок върне същия документ.
- 36 От практиката на Съда следва също, че това право, да се откаже приемането на връчвания документ, позволява да се зачете правото на защита на адресата на този документ в съответствие с изискванията за справедлив процес по член 47, втора алинея от Хартата. Всъщност, макар основната цел на Регламент № 1393/2007 да е подобряване на ефективността и бързината на съдебните производства и осигуряване на добро правораздаване, Съдът е приел, че постигането на посочените цели не следва по никакъв начин да е за сметка на действителното зачитане на правото на защита на адресатите на съответните документи (вж. в този смисъл решение от 6 септември 2018 г., *Catlin Europe*, C-21/17, EU:C:2018:675, т. 33 и цитираната съдебна практика).
- 37 В този контекст освен това следва да се отбележи, че посоченото право на адресата на връчвания документ да откаже да го приеме, съответства на информирания избор на заявителя да не извършва предварителен превод на този документ.
- 38 Всъщност в съответствие с член 5, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 предаващият орган уведомява заявителя за риска от евентуален отказ от приемане от страна на адресата на документ, ако той не е на един от езиците, предвидени в член 8 от този регламент. Въпреки това заявителят решава дали да направи превод на въпросния документ, разходите за който впрочем той поема съгласно член 5, параграф 2 от посочения регламент (решение от 16 септември 2015 г., *Alpha Bank Cyprus*, C-519/13, EU:C:2015:603, т. 35).
- 39 При това положение е важно да се гарантира, че адресатът на връчвания документ, съставен на език, различен от този, който се предполага, че разбира, действително може да упражни правото да откаже да приеме този документ, което, както следва от точка 36 от настоящото решение, спада към основното му право на ефективна съдебна защита.
- 40 Що се отнася до информацията, която в тази връзка следва да се предостави на адресата при връчването на документа в установената с Регламент № 1393/2007 система, е необходимо да се припомни, че този регламент не предвижда никакво изключение за използването на формуляр-образец, съдържащ се в приложение II към него. Задължителното и системното използване на този формуляр се прилага не само при връчване на документи чрез определени от държавите членки предаващи и получаващи органи, но както е видно от изричния текст на член 8, параграф 4 от този регламент, и към начините на връчване по глава II, раздел 2 от същия регламент, като този, предвиден в член 14 от него, при който връчването се извършва чрез пощенски услуги (вж. в този смисъл решение от 2 март 2017 г., *Henderson*, C-354/15, EU:C:2017:157, т. 55, 59 и 61 и определение от 5 май 2022 г., *ING Luxembourg*, C-346/21, непубликувано, EU:C:2022:368, т. 32 и 35). Както е видно от съображение 12 от Регламент № 1393/2007, посоченият формуляр представлява инструмент, чрез който адресатът се уведомява за правото, с което разполага, да откаже да приеме документа, който трябва да се връчи.

41. Полезното действие на правото да се откаже приемането на връчвания документ изисква, от една страна, адресатът да е бил уведомен за съществуването на това право и от друга страна, да разполага с пълния едноседмичен срок, за да прецени дали следва да приеме или да откаже да приеме документа, а в случай на отказ — да го върне.
42. В случая съгласно член 9 от ZIZ срокът за подаване на възражение срещу разглежданото разпореждане е осем дни, считано от връчването му. Съгласно словенската процесуална уредба, чийто обхват е уточнен от словенското правителство в отговор на поставени от Съда въпроси за писмен отговор, този срок обаче се изчислява не от датата на изтичането на едноседмичния срок, посочен в член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007, а от предаването на това разпореждане на ищеца в главното производство, а именно 30 октомври 2019 г., така че тези два срока се припокриват почти изцяло. Поради това ищецът в главното производство на практика не е могъл да ползва пълния срок от една седмица, който му е признат с този регламент, да провери дали следва да приеме, или да откаже да приеме въпросния съдебен документ, тъй като съгласно тази правна уредба той е длъжен и в същия срок евентуално да възрази срещу този съдебен документ, в случай че го приеме.
43. Освен това правна уредба като разглежданата в главното производство фактически води до лишаване на адресата на документ, попадащ в приложното поле на Регламент № 1393/2007, да се ползва от пълния срок за обжалване, предвиден в националното право, а именно в случая осемдневния срок за подаване на възражение срещу въпросния съдебен документ. В хипотезите, които се обхващат от правото на ефективна съдебна защита по член 47 от Хартата, правните субекти обаче трябва да могат да разполагат с пълния срок, определен от националното право на държава членка, за да упражнят процесуално право срещу връчвания документ (вж. по аналогия решение от 14 май 2020 г., *Staatsanwaltschaft Offenburg*, C-615/18, EU:C:2020:376, т. 50 и цитираната съдебна практика).
44. Освен това, когато, както в настоящия случай, началният момент на посочените срокове съвпада и адресатът на документ, съставен на език, който той не може да разбере, на практика не се ползва — независимо от продължителността на срока за обжалване на този документ, предвиден в правната уредба на държавата членка на органа, издал документа — от пълния срок, този адресат се намира в по-неблагоприятно положение спрямо останалите адресати, които разбират езика, на който е съставен адресираният до тях документ, и поради това на практика разполагат с пълния срок, за да упражнят правата си.
45. Преследваната с член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 цел да се избегне всякаква дискриминация между тези две категории адресати, обаче изисква адресатите, които получават документ на език, различен от посочените в тази разпоредба, да могат да упражнят правото си да откажат приемането на този документ, без да търпят неблагоприятни процесуални последици поради тяхното трансгранично положение.
46. От това следва, че когато връчваният документ не е написан или преведен на един от езиците, посочени в тази разпоредба, началният момент на едноседмичния срок, предвиден в член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007, не може, за да не се засегне полезното действие на посочената разпоредба във връзка с член 47 от Хартата, да съвпада с началния момент на срока за упражняване на правото на обжалване съгласно законодателството на държавата членка на органа, издал документа, тъй като този срок по принцип трябва да започва да тече след изтичането на едноседмичния срок по член 8, параграф 1.

- 47 Това тълкуване отговаря и на целта на Регламент № 1393/2007. Всъщност, ако правото на Съюза се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, съгласно която срокът за обжалване на документ, който попада в приложното поле на член 8, параграф 1 от този регламент, започва да тече от началния момент на определения в тази разпоредба срок, за да се прецени дали следва да се приеме или откаже приемането на този документ, има опасност адресатът му да бъде насърчен, за да не търпи неблагоприятното положение, посочено в точка 45 от настоящото решение, да избере възможността да откаже да приеме посочения документ.
- 48 Подобен стимул би бил в противоречие с целта на посочения регламент, която, видно по-специално от съображение 2 от него, е да се насърчи бързото предаване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански и търговски дела за целите на връчването, без да се засяга зачитането на правото на защита на адресата на тези документи. Впрочем, както се подчертава в съображение 10 от същия регламент, за да се гарантира неговата ефективност, възможността за отказ за връчване на посочените документи следва да се ограничи до изключителни случаи.
- 49 С оглед на гореизложеното на втория въпрос следва да се отговори, че член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 във връзка с член 47 от Хартата трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държавата членка на органа, издал документ, който трябва да се връчи, съгласно която началният момент на посочения в член 8, параграф 1 едноседмичен срок, в който адресатът на такъв документ може да откаже да го приеме на някое от предвидените в тази разпоредба основания, съвпада с началото на срока за обжалване в тази държава членка на посочения документ.

По първия и третия въпрос

- 50 Предвид отговора на втория въпрос не е необходимо да се отговаря на първия и третия въпрос.

По съдебните разноски

- 51 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска правна уредба на държавата членка на органа, издал документ, който трябва да се връчи, съгласно която началният момент на посочения в член 8, параграф 1 едноседмичен срок, в който адресатът на такъв документ може да откаже да го приеме на някое от предвидените в тази разпоредба основания, съвпада с началото на срока за обжалване в тази държава членка на посочения документ.

Подписи